

NINJA KiD

In deze serie zijn verschenen:

VAN NERD NAAR NINJA!
DE VLIEGENDE NINJA
DE SLECHTSTE NINJA OOIT
NINJA STEELT DE SHOW
GEKLOOND!
DE GIGA NINJA
ALLES KOMT TOT LEVEN
EEN HONDENLEVEN

Nur 282/GGP022401

Bisac JUV001000 / JUV071000

© MMXXIV Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXI Tekst: Anh Do

© MMXXI Illustraties: Anton Emdin en Jeremy Ley

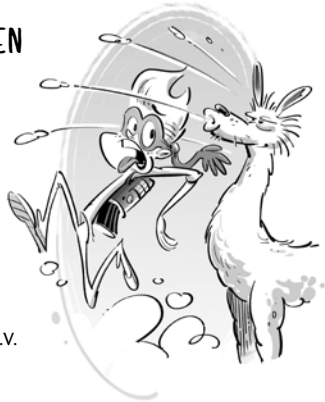
First published by Scholastic Australia

Oorspronkelijke titel: *Ninja Kid 8. Ninja Dogs!*

Nederlandse vertaling: Mariella Manfré

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht
van reproductie in zijn geheel of in gedeelten,
in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

ANH DO

Met illustraties van Anton Emdin

NINJA KiD 8

EEN
HONDENLEVEN

kluitman

EEN

Hoi! Ik ben Nelson Kramer... ook wel bekend
als de **NiNJA KiD!**

Ik heb mijn ninja-krachten van mijn vader, die is verdwenen toen ik nog maar een baby was. Mijn vaders vermissing is lang een mysterie geweest. Maar ik denk dat ik er **eindelijk** achter ben. Dr. Kramer, de gemene tweelingbroer van mijn vader, heeft een microchip in papa's nek gestopt en hem veranderd in de **ULTIEME**

Ninja.

Ooit haal ik de chip eruit en breng ik mijn vader weer thuis.

Thuis, dat is een schroothoop in Putdam, waar ik woon met mijn moeder, oma Jansje en mijn neef Kenny, die altijd meer honger heeft dan een **nijlpaard**.

Putdam was altijd een **rustig** stadje. Maar de laatste tijd wordt het steeds bedreigd door dr. Kramer.

Wanneer dr. Kramer Putdam aanvalt, verander ik in de **NINJA KID** en Kenny in mijn superhelper **H-GAST**.

Tot nu toe hebben we alle aanvallen van dr. Kramer **afgeslagen**. Maar H-gast en ik zouden Putdam niet in ons eentje kunnen redden. We krijgen veel hulp van onze vrienden, Sarah en Tiffany, die geen superhelden-pak nodig hebben om **heldhaftige** dingen te doen.

En we zouden nergens zijn zonder oma's geweldige uitvindingen. Ze is haar tijd zo ver vooruit dat ze dingen bedenkt waarvan mensen nog niet eens weten dat ze ze nodig hebben.

Oké, soms zijn oma's uitvindingen wel een beetje maf.

6

De **ROBOTKWAST** bijvoorbeeld, die binnen een uur een heel huis kan verven...

... als hij jou tenminste niet achterna zit.

7

Of de **SLIMME ONDERBROEK** die het antwoord weet op elke vraag. Het probleem is dat-ie soms op het verkeerde moment allerlei feitjes opdreunt.

Tomaten zijn fruit,
geen groente!

Oma heeft een paar bijzondere dingen gemaakt, maar haar laatste uitvinding is misschien wel de

beste ooit...

TWEE

‘Mooie armband, oma,’ zei ik.

‘Sinds wanneer ben jij zo modebewust?’ vroeg
Kenny.

‘Dit heeft niets
met mode te
maken,’
antwoordde

oma. ‘Het is een

HONDEN-TRANSFORMATIE-ARMBAND.’

Huh???

‘Simpel gezegd,’ zei oma, ‘kan deze armband je veranderen in een hond.’

‘**Wat?!**’ riep ik uit.

‘Niet!’ zei Kenny.

‘Wat voor hond?’ vroeg ik.

‘Het ras waar je aan denkt op het moment dat de armband je **ZAPT**,’ antwoordde oma.

Kenny en ik staarden haar vol ongeloof aan.

‘Je bent een fantastische uitvinder, oma,’ zei ik.

‘Maar een mens in een hond veranderen, is **onmogelijk**.’

‘Niets is onmogelijk,’ zei oma. ‘Dus wie van jullie twee dappere jongens wil mijn proefkonijn zijn?’

Kenny pakte mijn hand en stak die omhoog.

‘Dank je, Nelson,’ zei oma.

‘Hé!’ reageerde ik.

Maar het was **te laat**, oma nam me al mee naar buiten.

‘Goed,’ zei oma. ‘Nelson, denk goed aan het hondenras dat je wilt worden.’

‘Voor altijd?!’ vroeg ik.

‘Natuurlijk niet,’ zei oma. ‘Ik verander je weer in een mens wanneer je maar wilt.’

‘Okéééé...’ zei ik zenuwachtig.

Oma's wijsvinger zweefde boven een glinsterende zilveren knop op de armband. 'Denk je aan een hondenras, Nelson?' vroeg ze. 'Yep,' antwoordde ik met een hoge stem. 'Welk ras?' vroeg Kenny. 'Laten we dat nog een verrassing houden,' zei oma. 'Klaar, Nelson?' 'Ik... denk het.' 'Uitstekend,' zei oma.

Ik voelde me raar. **Héél** raar. En het hielp niet dat Kenny lachend over het gras rolde.

HAHAHAHA!

Oma lachte niet. Zij bestudeerde me nauwkeurig. Ik keek naar beneden. Ik had nu de pootjes en de buik van een Schotse terriër, precies zoals ik me had voorgesteld.

Wow, de transformatie is een groot succes, dacht ik...

Tot oma me in een **spiegel** liet kijken.

‘Je bent half mopshond, half terriër,’ zei Kenny.

Je bent een mop!

‘Wat is er mis gegaan?’ vroeg ik aan oma. Ik was blij dat ik nog kon praten.

‘Ik moet gewoon een paar dingetjes aanpassen,’ antwoordde ze.

Terwijl zij aan de armband frummelde, hield Kenny een grote tak op en hij riep: ‘**Nelson, vang!**’ Hij gooide de tak weg.

‘Daar ga ik echt niet achteraan,’ zei ik. Maar voor ik het wist, had ik de stok opgehaald.

‘Laten we het nog een keer proberen, Nelson,’ zei oma. ‘Denk nu aan een **ander** hondenras.’ ‘Is het niet veiliger om me gewoon weer in een mens te veranderen?’ vroeg ik.

‘Nog niet,’ zei oma. ‘We staan op het punt om iets groots te bereiken. Drie, twee, een...’

